

Sygn. akt V CSK 544/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku wierzyciela R. Sp. z o.o. w W.
przeciwko A. J. R.
o orzeczenie zakazu przewidzianego w art. 373 Prawa upadłościowego i
naprawczego
oraz sprawy z wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W.
przeciwko A. J. R.
o orzeczenie zakazu przewidzianego w art. 373 Prawa upadłościowego i
naprawczego (poprzednia sygn. VIII Gzd (...))
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 28 marca 2017 r.,
skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 12 maja 2016 r., sygn. akt X Ga (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na nieważności postępowania i powiązaniem z nią zagadnieniem dotyczącym skutków niezawiadomienia strony postępowania o posiedzeniu jawnym poprzez doręczenie wezwania na podstawie art. 149 § 2 k.p.c.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. W sprawie nie można mówić o występowaniu przed sądem pierwszej instancji nieważności postępowania. Sąd pierwszej instancji odroczył posiedzenie w dniu 19 października 2015 r. na dzień 2 listopada 2015 r., celem umożliwienia uczestnikowi udziału w postępowaniu; jednocześnie na podstawie art. 242 k.p.c. oznaczył też na 2 listopada 2015 r. ostateczny termin na przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron (uczestników). W posiedzeniu tym uczestniczył pełnomocnik skarżącego. Na posiedzeniu w dniu 2 listopada 2015 r. uczestnik się nie stawił bez uzasadnienia, choć obecny był jego pełnomocnik. W tym dniu Sąd wydał postanowienie kończące postępowanie w sprawie. Skarżący zarzuca nieważność postępowania powołując się na naruszenie art. 149 § 2 k.p.c., który nakazuje zawiadomić o kolejnym terminie posiedzenia uczestnika, który nie był obecny na posiedzeniu.

Poglądu skarżącego nie sposób podzielić. Rzeczywiście art. 149 § 2 k.p.c. nakazuje powiadomić o posiedzeniach jawnych stronę nieobecną na poprzednim posiedzeniu przez wezwanie. Przepis ten musi być jednak powiązany z wykładnią art. 133 § 3 k.p.c., który nakazuje dokonywać doręczeń pełnomocnikowi w sytuacji, w której go ustanowiono. Skoro więc pełnomocnik był obecny na posiedzeniu, zbędne byłoby doręczanie mu zawiadomienia o terminie odroczonego posiedzenia, skoro został o tym terminie powiadomiony przez ogłoszenie (art. 149 § 2 zd. 2 k.p.c.). Art. 149 § 2 zd. 2 k.p.c. nie uchyła zatem obowiązku dokonywania doręczeń pełnomocnikowi (por. wyrok SN z 22 września 1982 r., II CR 177/82, OSP 1983, nr 6, poz. 122). Jedynie w sytuacji, gdyby sąd uznawał obecność uczestnika za konieczną musiałby mu doręczyć zawiadomienie osobiście. Tak jednak nie było, gdyż uczestnik w żadnym swym stanowisku nie wnosił o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron (uczestnika), a tylko w takim przypadku można by uznać konieczność jego osobistego uczestnictwa.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

aj